

Bruksela, dnia 14 września 2010 r.

KANCELARIA SENATU

Przedstawiciel Kancelarii Senatu
przy Unii Europejskiej

Sprawozdanie nr 59/2010

SESJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO **Strasburg, 6-9 września 2010 r.**

W dniach 6-9 września 2010 r. odbyło się kolejne posiedzenie Parlamentu Europejskiego w Strasburgu. Najważniejszym punktem posiedzenia było pierwsze tego rodzaju orędzie przewodniczącego Komisji Europejskiej Jose Manuela Barroso o stanie Unii. Początkowo udział w wystąpieniu przewodniczącego miał być dla posłów obowiązkowy, aby zapobiec sytuacji, w której większość ław poselskich świeci pustkami. Jednak wielu posłów wyrażało niezadowolenie z decyzji Konferencji Przewodniczących (szefów grup politycznych) o nakładaniu kar pieniężnych na posłów, którzy opuszczą wystąpienie przewodniczącego KE Jose Barroso. Miała im być odebrana część diety. Przewodniczący Buzek podkreślał znaczenie tej debaty w świetle nowych uprawnień, jakie uzyskał Parlament na mocy Traktatu z Lizbony. Zauważył, że w tym czasie nie zostały zaplanowane żadne inne spotkania, ani posiedzenia. Ostatecznie, pod naciskiem oburzonych posłów, szefowie frakcji politycznych odstąpili od tego pomysłu. Mimo braku sankcji za niesubordynację, większość miejsc na sali plenarnej w Strasburgu była zajęta. Sprawozdanie z przebiegu dyskusji nt. orędzia przewodniczącego przesłałam Państwu wcześniej, stąd też w tym sprawozdaniu nie omawiam już tego tematu.

Podczas sesji Parlamentu Europejskiego, która odbyła się w dniach 6-9 września br. w Strasburgu, omawiane były następujące tematy i poczyniono następujące ustalenia:

- 1. ROLNICTWO - Ceny żywności: sprawiedliwe wynagrodzenie dla rolników i przejrzyste mechanizmy kształtowania cen**

Należy zrównoważyć pozycję konkurencyjną dostawców i innych uczestników rynku oraz zagwarantować pełną konkurencję na wszystkich etapach łańcucha dostaw. Posłowie przyjęli rezolucję, w której domagają się przepisów gwarantujących sprawiedliwe wynagrodzenia dla rolników i przejrzyste mechanizmy kształtowania cen.

Wśród praktyk, które zakłócają konkurencję posłowie wymieniają nadużywanie przez nabywców pozycji dominującej, nieuczciwe praktyki w zakresie zawierania umów, takie jak opóźnianie płatności, jednostronne zmiany w umowach, wymaganie zaliczek za dostęp do negocjacji, ograniczenia w dostępie do rynku, brak informacji na temat kształtowania się cen oraz rozkład marż zysku.

- **Przepisy zapewniające uczciwą konkurencję**

Posłowie nawołują do opracowania kodeksów praktyk handlowych obejmujących mechanizmy składania skarg i kar w przypadku stosowania nieuczciwych praktyk. Parlament wzywa Komisję do przedstawienia propozycji ogólnounijnego mechanizmu monitorowania relacji między detalistami zajmującymi dominującą pozycję na rynku a ich dostawcami.

Działania podejmowane w pierwszym rzędzie powinny wyjaśniać czy i w jakim stopniu nieprawidłowe wykorzystanie marek własnych (produktów oznaczonych własną marką) prowadzi do nieuczciwej konkurencji. PE wzywa Komisję do szybkiego przeprowadzenia projektu pilotażowego w zakresie utworzenia europejskiego systemu monitorowania cen i marż produktów rolnych.

Komisja powinna zapewnić stosowanie zasad konkurencji w łańcuchu dostaw żywności, aby skutecznie ograniczyć możliwość zdobycia pozycji dominującej na rynku. Parlament chce, aby publikowane były nazwy przedsiębiorstw naruszających prawo.

Czołowi europejscy handlowcy, przetwórcy, hurtownicy i detaliści powinni mieć obowiązek sporządzania rocznych sprawozdań dotyczących ich udziału w rynku kluczowych produktów spożywczych, tak by umożliwić wszystkim partnerom na rynku ocenę tendencji w zakresie popytu, podaży i rozwoju cen. Parlament apeluje o szczególne obserwowanie branży przetwórstwa, która w pewnych krajach ma najwyższe marże w łańcuchu żywnościowym, a także do przedstawienia Parlamentowi do końca 2010 r. sprawozdania zawierającego dane nt. nadużywania pozycji nabywców w UE.

- **Uczciwe warunki umów, terminowe regulowanie należności**

Zdaniem posłów standardowe umowy byłyby użytecznym narzędziem, a ich stosowanie mogłoby być w niektórych sektorach obowiązkowe. Komisja powinna przyrzeć się zwłaszcza przypadkom kontraktacji narzuconej przez kupujących, integracji pionowej i

kontraktem terminowym, które mogą osłabić konkurencję i pozycję przetargową rolników. W celu skuteczniejszego zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych Parlament domaga się skrócenia do maksymalnie 30 dni terminów płatności w łańcuchu dostaw żywności.

Jednym głosem odrzucono poprawkę domagającą się preferencyjnego traktowania organizacji producentów, spółdzielni rolniczych oraz MŚP przy udzielaniu zamówień publicznych w łańcuchu dostaw żywności.

Na koniec posłowie wezwali Komisję do podjęcia działań zmierzających do ograniczania marnotrawienia żywności, które w większości państw członkowskich obejmuje do 30% produkowanej żywności, a także do zorganizowania kampanii uświadamiającej jej ogromne znaczenie.

2. ROLNICTWO - Ochrona zwierząt wykorzystywanych w badaniach naukowych

Parlament Europejski poparł przepisy zaostrzające zasady przeprowadzania badań i testów z wykorzystaniem zwierząt. Właściwe organy krajowe będą musiały każdorazowo ocenić wpływ projektu badawczego na dobrostan zwierząt z myślą o jak największym ograniczeniu bólu zadawanego zwierzętom i promowaniu alternatywnych metod badawczych.

Parlament zatwierdził kompromis zawarty w lipcu z państwami członkowskimi. Po formalnym zatwierdzeniu dyrektywy przez Radę jej zapisy zaczną obowiązywać po dwóch latach od wejścia w życie.

• Potrzeba rozwoju alternatywnych metod badawczych

Państwa członkowskie będą musiały podjąć starania, aby w badaniach naukowych stosowane były metody lub strategie nie obejmujące wykorzystywania żywych zwierząt. W przypadkach, kiedy nie będzie to możliwe należy zredukować liczbę zwierząt wykorzystywanych w projektach do minimum. Państwa członkowskie powinny zapewnić udoskonalenie hodowli i metod stosowanych w procedurach badawczych, tak aby potencjalny ból, cierpienie, stres lub trwałe uszkodzenie u zwierząt zostały wyeliminowane lub ograniczone do minimum. Pozwolenie na przeprowadzenie eksperymentu powinno być wydawane tylko wtedy, jeśli zwierzęta uśmiercane będą z ograniczeniem bólu i cierpienia do niezbędnego minimum.

Dyrektywa wprowadza klauzule, które pozwolą państwom członkowskim na odejście od niektórych jej zapisów, kiedy wymagają tego szczególne okoliczności, ale zawsze powody zastosowania derogacji muszą być naukowo uzasadnione. O takim przypadku każdorazowo musi być poinformowana Komisja Europejska, a zastosowanie derogacji podlegać będzie zatwierdzeniu także przez inne państwa członkowskie UE.

- **Wykorzystywania zwierząt z rzędu naczelných**

Z nielicznymi zastrzeżeniami i wyjątkami dyrektywa wprowadza zakaz wykorzystywania zwierząt z rzędu naczelných w procedurach badawczych. Do wyjątków należeć będą sytuacje, kiedy procedura badawcza jest przeprowadzana w celu unikania, zapobiegania, diagnozowania lub leczenia u ludzi stanu klinicznego powodującego przewlekłą niepełnosprawność lub potencjalnie zagrażającego życiu, albo gdy istnieje uzasadnienie naukowe potwierdzające, że celu procedury nie można osiągnąć przez wykorzystanie gatunku nienależącego do zwierząt z rzędu naczelných.

- **Klasyfikacja procedur**

Dyrektywa wprowadza klasyfikację wszystkich procedur pod względem bólu zadawanego podczas badania. W wyniku poprawki zaproponowanej przez Parlament Europejski w pierwszym czytaniu procedury będą klasyfikowane jako „terminalne, bez odzyskania przytomności przez zwierzę”, „łagodne”, „umiarkowane” lub „dotkliwe” indywidualnie dla każdego przypadku.

Ponowne wykorzystanie w nowej procedurze tego samego zwierzęcia będzie możliwe wyłącznie wówczas, jeśli rzeczywista dotkliwość poprzednich procedur była „łagodna” lub „umiarkowana”, jeśli u zwierzęcia doszło do pełnego powrotu ogólnego stanu zdrowia i dobrostanu oraz gdy kolejna procedura jest sklasyfikowana jako „łagodna”, „umiarkowana” lub „terminalna, bez odzyskania przytomności przez zwierzę”. Wymagana będzie także konsultacja weterynaryjna.

- **Inspekcje**

Co roku u przynajmniej jednej trzeciej wszystkich hodowców, dostawców i użytkowników, w tym ich ośrodków, organy krajowe przeprowadzać będą inspekcje, aby skontrolować zgodność z wymogami dyrektywy. Hodowcy, dostawcy i użytkownicy zwierząt z rzędu naczelných poddawani będą inspekcji przynajmniej raz do roku. Odpowiednia część inspekcji powinna być niezapowiedziana.

Także Komisja Europejska – mając stosowny powód do niepokoju i uwzględniając między innymi proporcję kontroli przeprowadzanych bez wcześniejszego powiadomienia – będzie przeprowadzać kontrole infrastruktury i działania inspekcji krajowych w państwach członkowskich.

3. WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI I SPRAWY WEWNĘTRZNE - Deportacje Romów z Francji: PE wzywa Wspólnotę do reakcji

W debacie o sytuacji ludności romskiej posłowie z grupy EPP podkreślali konieczność działań integrujących, a socjaliści, liberałowie i Zieloni potępiili akcje francuskich władz, uznając je za dyskryminujące i niezgodne z prawem UE. Także komisarz Reding zgodziła się, że legalność działań francuskiej policji trzeba dokładnie przeanalizować.

Komisarz odpowiedzialna za wymiar sprawiedliwości i prawa podstawowe, **Viviane Reding**, powiedziała, że powinnością państw członkowskich jest dbać o porządek publiczny i bezpieczeństwo obywateli, ale środki jakie podejmują władze powinny być proporcjonalne. Komisja odnotowała zapewnienia strony francuskiej, że nie dochodzi do dyskryminacji ludności romskiej, ale sprawdza czy te deklaracje odpowiadają rzeczywistości.

Livia Jaroka (EPP, Węgry) przypomniała, że decyzje o deportacji powinny być podejmowane na podstawie indywidualnych przypadków. Nikt nie powinien być narażony na wydalenie z kraju, tylko dlatego, że jest Romem. Podkreślała konieczność walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym, jakie dotyka tę społeczność.

Hannes Swoboda (SD, Niemcy) wyraził rozczarowanie niejednoznaczną postawą Komisji. „Chcę wiedzieć, czy francuskie władze złamały europejskie prawo, czy nie”, pytał i przestrzegał, że inne kraje, jak Włochy lub Węgry, mogą pójść za przykładem Francji.

Renate Weber (ALDE, Rumunia) powiedziała, że władze francuskie uciekają się do podstępów oferując pieniądze Romom w zamian za opuszczenie kraju. „Nazywają to dobrowolną repatriacją, ale jest to oczywiste naruszenie prawa europejskiego i międzynarodowego”. KE powinna pokazać, że jest prawdziwym strażnikiem wartości europejskich.

Helene Flautre (Zieloni/EFA, Francja) pytała dlaczego komisarz Reding po odbyciu tyłu spotkań nadal nie ma wyrobionego zdania w tej sprawie. Pytała, ilu ekspertów i ile dowodów potrzebuje jeszcze Komisja, aby uznać, że sytuacja jest niedopuszczalna. Wezwała Komisję, aby ta nie uchylała się od odpowiedzialności.

Timothy Kirkhope (ECR, Wielka Brytania) prosił o cierpliwe poczekanie na ostateczną decyzję Komisji. „Wtedy na podstawie dobrze udokumentowanych informacji będziemy mogli skupić się na tym, jak zapewnić lepszą integrację ludności romskiej, zamiast przesądzać przedwcześnie o winie partnerskiego kraju”.

Cornelia Ernst (GUE/NGL, Niemcy) zauważyła, że „Sarkozy łamie prawo UE, swobodę przemieszczania się i Kartę Praw Podstawowych”. Zaapelowała o wstrzymanie deportacji nie tylko we Francji, ale także w Austrii, Niemczech i Włoszech.

4. WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI I SPRAWY WEWNĘTRZNE - Francja i inne kraje członkowskie muszą natychmiast zaprzestać deportacji Romów

Wyrażając głębokie zaniepokojenie środkami, jakie podejmują władze Francji i innych państw członkowskich Parlament Europejski uznał, że masowe deportacje Romów stanowią pogwałcenie prawa UE i noszą charakter dyskryminacji rasowej. W przyjętej rezolucji posłowie wezwali polityków do zaprzestania szerzenia retoryki podżegania i skrytykowali Radę oraz Komisję za brak zaangażowania w rozwiązanie tego problemu.

W rezolucji złożonej przez grupy polityczne S&D, ALDE, Zieloni/EFA oraz GUE/NGL posłowie domagają się natychmiastowego zaprzestania deportacji Romów, podkreślając ponadto, że pobieranie odcisków palców od wydalanych osób jest niezgodne z prawem i sprzeczne z Kartą praw podstawowych UE. Parlament Europejski sprzeciwia się wiązaniu kwestii mniejszości i imigracji z przestępczością, gdyż prowadzi to dyskryminacyjnych stereotypów. Parlament wyraża głębokie zaniepokojenie retoryką podżegania i otwartej dyskryminacji, jaka charakteryzuje dyskurs polityczny towarzyszący wydalaniu Romów.

Parlament podkreśla, że brak środków ekonomicznych nie może uzasadniać automatycznego wydalania obywateli UE, a ograniczenia swobody przemieszczania się i pobytu z powodów związanych z porządkiem publicznym, bezpieczeństwem publicznym i zdrowiem publicznym mogą zostać ustanowione tylko w oparciu o postawę danej osoby, a nie z ogólnych względów prewencyjnych czy też ze względu na pochodzenie etniczne lub przynależność państwową. Posłowie przypominają, że decyzje o wydaleniu muszą być rozpatrywane i podejmowane dla każdego przypadku z osobna, z uwzględnieniem sytuacji osobistej oraz przy zapewnieniu gwarancji proceduralnych i możliwości odwołania.

PE wyraża ubolewanie z powodu późnej i skromnej reakcji Komisji jako strażniczki traktatów. W niewystarczającym stopniu KE zadbała o weryfikację zgodności działań państw członkowskich z prawem pierwotnym i przepisami UE, zwłaszcza z dyrektywami w sprawie niedyskryminacji, swobody przemieszczania się oraz prawa do ochrony danych osobowych.

Posłowie wyraża głębokie ubolewanie, że na drugim szczycie w sprawie Romów, w którym uczestniczyło zaledwie trzech ministrów, państwa członkowskie wykazały się brakiem woli politycznej. Wezwali państwa członkowskie do przyjęcia konkretnych środków w celu urzeczywistnienia zobowiązań podjętych we wspólnej deklaracji wydanej na szczycie w sprawie Romów przez trojkę UE.

5. WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI I SPRAWY WEWNĘTRZNE – Rezolucja nt. rozporządzenia Bruksela I

Parlament Europejski przyjął rezolucję autorstwa eurodeputowanego **Tadeusza Zwiefki** (EPP, Polska) nt. wdrożenia i przeglądu rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Bruksela I).

Poniżej znajduje się link do rezolucji:

<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P7-TA-2010-0304+0+DOC+XML+V0//PL&language=PL>

6. POLITYKA ZATRUDNIENIA – Wytyczne dla polityki zatrudnienia państw członkowskich

W sprawozdaniu autorstwa eurodeputowanego **Csaby Öry** (EPP, Węgry), które zostało przyjęte stosunkiem głosów 566 za, 59 przeciw, przy 66 głosach wstrzymujących się, eurodeputowany zaleca państwom członkowskim tworzenie większej liczby lepszej jakości miejsc pracy, ograniczenie bezrobocia i zwiększenie udziału na rynku pracy do 75% populacji aktywnej zawodowo.

Eurodeputowani są zdania, że państwa członkowskie powinny ustalić swoje cele krajowe tak, aby zwiększyć poziom zatrudnienia kobiet i mężczyzn do 75% do 2020 r., w celu osiągnięcia pełnego zatrudnienia, w szczególności w drodze większego udziału w rynku pracy młodych ludzi, starszych pracowników, pracowników o niskich kwalifikacjach i osób niepełnosprawnych, mniejszości, w szczególności romskiej, oraz lepszej integracji legalnych imigrantów.

Parlament Europejski stwierdza, że do 2014 r. państwa członkowskie powinny zwiększyć poziom zatrudnienia o 10%, ze skoncentrowaniem się na konkretnych grupach, takich jak:

- osoby młode w wieku 15–25 lat;
- starsi pracownicy w wieku 50–64 lat;
- kobiety;
- pracownicy niewykwalifikowani;
- osoby niepełnosprawne;
- osoby ze środowisk migracyjnych;

Wskaźnik osób, które są długotrwale bezrobotne, powinien zostać zmniejszony o 10%.

• Bezrobocie wśród młodych ludzi

Eurodeputowani stwierdzają, że państwa członkowskie powinny ustalić swoje cele krajowe w taki sposób, aby poziom udziału mężczyzn i kobiet w wieku 15–24 lat w kształceniu, szkoleniach lub zatrudnieniu został zwiększony do co najmniej 90%.

Państwa członkowskie powinny ponadto określić jako swoje cele krajowe ograniczenia wskaźnika przerywania nauki na poziomie poniżej 10% do 2020 r., z jednoczesnym zwiększeniem odsetka osób w wieku 30–34 lat mających wyższe wykształcenie do co najmniej 40%.

- **Zwalczanie ubóstwa**

Państwa członkowskie powinny w szczególności zaangażować się w zwalczanie ubóstwa dzieci, tak aby dzieci nie znajdowały się w gorszej sytuacji zaczynając życie zawodowe ze względu na przeszkody w ich rozwoju spowodowane ubóstwem. Szczególnie ważne jest zapewnienie równego dostępu do edukacji dzieciom z ubogich rodzin i zapewnienie im równych szans, przez co zapobiegnie się ich wyłączeniu społecznemu w dorosłym życiu.

Dla celów skuteczniejszego zabezpieczenia dochodów na poszczególnych etapach życia państwa członkowskie powinny zapewnić minimalny dochód w odpowiedniej wysokości, co najmniej przekraczającej próg ubóstwa, w poszanowaniu stosowanych praktyk, układów zbiorowych pracy i ustawodawstwa państw członkowskich. Państwa członkowskie powinny również aktywnie promować gospodarkę społeczną i innowacje społeczne na rzecz niezbędnego wsparcia ukierunkowanego na zróżnicowane zagrożenia społeczne w ciągu życia, zwłaszcza osób w trudnej sytuacji oraz aktywnie stosować przyjęte środki antidyskryminacyjne.

Poprawiając zrównoważony charakter finansów publicznych, państwa członkowskie winny zwracać szczególną uwagę na pozytywny wpływ większej spójności społecznej na budżet krajowy. Ograniczanie ubóstwa i szersze uczestnictwo społeczne prowadzą do obniżenia wydatków społecznych i większych dochodów z podatków. Państwa członkowskie powinny gwarantować wysokie minimalne standardy jakości pracy, aby zwalczyć ubóstwo wśród osób zatrudnionych.

Ponadto, zgodnie z wytycznymi, państwa członkowskie powinny ustalić swoje cele krajowe w taki sposób, aby zredukować o 25% liczbę Europejczyków żyjących poniżej krajowych granic ubóstwa, co pozwoli wydźwignąć z ubóstwa ponad 20 mln ludzi, w szczególności za pomocą środków z zakresu polityki zatrudnienia i kształcenia.

- **Ochrona przed problemami socjalnymi**

Eurodeputowani są zdania, że należy wzmocnić i zmodernizować systemy zabezpieczenia społecznego, w tym system emerytalny i system opieki zdrowotnej, zapewniając ich dostosowanie do potrzeb społecznych, stabilność finansową i zdolność reagowania na zmieniające się potrzeby, przy jednoczesnym zagwarantowaniu każdej osobie w Unii Europejskiej odpowiedniej ochrony przed problemami socjalnymi takimi jak problemy zdrowotne, bezrobocie i ubóstwo.

Państwa członkowskie powinny ponadto usprawnić ochronę socjalną określoną w umowach krótkoterminowych, które w szczególności mają wpływ na kobiety, a zwłaszcza kobiety ciężarne.

7. POLITYKA ZATRUDNIENIA – Eurodeputowani wzywają do przyjęcia strategii tworzenia miejsc pracy przyjaznych dla środowiska

W przyjętej rezolucji, przygotowanej przez **Elisabeth Schroedter** (Zieloni/EFA, Niemcy), eurodeputowani wzywają Komisję Europejską, by zaproponowała do 2011 r. strategię obejmującą środki o charakterze ustawodawczym i nieustawodawczym w celu zachęcania do tworzenia miejsc pracy przyjaznych środowisku, będących dla wszystkich źródłem wzrostu i dobrobytu. Parlament wzywa Komisję do przejście do tworzenia odpowiednich narzędzi i polityk zapewniających przejście do bardziej zrównoważonej gospodarki, w szczególności poprzez tworzenie nowych miejsc pracy, przekwalifikowanie pracowników i pomoc dla przedsiębiorstw w celu sprostania zapotrzebowaniom ochrony środowiska.

Parlamentarzyści wzywają do opracowania w ramach strategii UE 2020 europejskiej strategii zatrudnienia na rzecz zrównoważonej gospodarki, mającej na celu optymalizację potencjału w zakresie miejsc pracy, przy jednoczesnym zwróceniu szczególnej uwagi na godną pracę, zdrowie i bezpieczeństwo zatrudnionych, zapotrzebowanie na umiejętności i transformację sprawiedliwą społecznie.

Do głównych postulatów eurodeputowanych, zawartych w przyjętej rezolucji, zaliczyć można:

- opracowanie strategii UE na rzecz zatrudnienia;
- długookresowe ramy prawne;
- zintegrowany rozwój miejski, trwała rehabilitacja zaniedbanych obszarów miejskich mogłyby mieć kluczowe znaczenie;
- skuteczne finansowanie, zachęty podatkowe.

• Ekologiczne miejsca pracy: definicja

„Ekologiczne miejsca pracy oszczędza energię, korzysta z odnawialnych źródeł energii, chroni zasoby naturalne i ekosystem, a także pozwala uniknąć odpadów i zanieczyszczenia powietrza”, powiedziała Elisabeth Schroedter, a głównym przesłaniem jest to, że większość miejsc pracy może być ekologiczna.

Eurodeputowana Schroedter wyróżnia 3 typy takich miejsc pracy:

- nowe stanowiska wynikające z nowych technologii i sektorów,

- tradycyjne stanowiska sektorowe, których liczba wzrasta w związku z nowymi produktami, np. zwiększoną produkcją turbin wiatrowych przez przemysł metalurgiczny,
- istniejące stanowiska, które ulegają zmianie, aby przyczynić się do zrównoważonego rozwoju, wykorzystując stare i nowe umiejętności – np. ekologiczna renowacja budynków przez sektor budowlany.

„Dla niektórych sektorów proekologiczna przemiana będzie jedynym sposobem uniknięcia likwidacji miejsc pracy. Produkcja może pozostać konkurencyjna jedynie wtedy, jeżeli zainwestujemy w oszczędność energii i wykorzystywanie jak najmniejszej ilości surowców naturalnych”, uważa eurodeputowana Schroedter.

• **Szkolenia**

Parlament Europejski w przyjętej rezolucji zwraca uwagę, że państwa członkowskie muszą odpowiednio dostosować swoje systemy edukacji i szkoleń oraz opracować i wdrożyć ukierunkowane plany działania służące przeszkoleniu pracowników w sektorach dotkniętych transformacją gospodarek lokalnych i ich przejściem w kierunku nowej, zrównoważonej gospodarki w celu zadbania o to, aby pracownicy ci mieli dostęp do nowych, trwałych i ekologicznych miejsc pracy oraz mogli dostosować swoje umiejętności do potrzeb rynku pracy w bardziej zrównoważonej gospodarce opartej na koncepcji szkoleń, których podstawą są kompetencje. Eurodeputowani zwracają uwagę, że szkolenia i uczenie się przez całe życie dla pracowników, których dotyczą zmiany w procesach produkcyjnych przedsiębiorstwa lub sektora, również prowadzą do powstawania nowych miejsc pracy.

Parlament podkreśla, że młode kobiety powinny na etapie przejścia ze szkoły do pracy być zachęcane do nauki zawodów, w których obecność kobiet jest ograniczona, promując takie podejście poprzez wspólne planowanie między szkołami, uniwersytetami, agencjami szkoleniowymi lub firmami prowadzącymi usługi w zakresie szkoleń, by kobiety te mogły nabyć konkretne kompetencje i umiejętności – również na poziomie zaawansowanym i eksperckim – poprzez gromadzenie doświadczeń zawodowych oraz stałą pracę, a nie niepewne zatrudnienie, z możliwością spełnienia zawodowego.

Parlament Europejski wzywa UE do stworzenia ram służących przewidywaniu zmian i restrukturyzacji, szczególnie w obszarze produkcji, gwarantujących wszystkim pracownikom dotkniętym tymi zmianami prawo uczestnictwa w programach szkoleń i uczenia się przez całe życie.

• **Fundusze europejskie**

Parlament Europejski zachęca państwa członkowskie do korzystania z Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji w celu realizacji celów europejskich, propagowania

nowych umiejętności, w tym w odniesieniu do nowych, trwałych i ekologicznych miejsc pracy o wysokiej jakości.

Ponadto eurodeputowani podkreślają, że w wielu państwach ogólne warunki kształcenia i szkolenia młodych ludzi, w tym uczniów wczesnie porzucających naukę i nieposiadających kwalifikacji, wchodzi w zakres kompetencji władz regionalnych. W związku z tym zachęcają regiony do wykorzystywania funduszy strukturalnych na potrzeby infrastruktury edukacyjnej, zwłaszcza w dzielnicach i regionach znajdujących się w niekorzystnej sytuacji, a tym samym do umożliwienia kompleksowej i integracyjnej edukacji szkolnej przy pomocy takiego wsparcia.

Eurodeputowani podkreślają znaczenie wykorzystania Europejskiego Funduszu Społecznego przez państwa członkowskie do inwestowania w kompetencje, zatrudnienie, szkolenia i działania umożliwiające przekwalifikowanie się, dążąc do stworzenia większej liczby miejsc pracy i ich lepszej jakości poprzez projekty krajowe, regionalne i lokalne.

Domagają się również, aby istniejące instrumenty finansowe były wykorzystywane do wspierania zrównoważonego rozwoju oraz aby wzrost zrównoważonego charakteru działalności gospodarczej i produkcji został ujęty w perspektywie finansowej różnych funduszy, w tym funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności, jako jeden z promowanych celów.

- **Tworzenie zachęt dla przedsiębiorstw**

Parlament Europejski stwierdza, że potrzebne są zachęty dla przedsiębiorstw, aby inwestowały one więcej w czyste technologie. Parlament uważa, że pracownicy są bardziej skłonni stawić czoła zmianom, jeżeli zmiany te prowadzą do większych możliwości zatrudnienia, a pracownikom zapewnia się sieć bezpieczeństwa.

Parlament wzywa także do wprowadzenia skutecznych systemów finansowania i zachęt podatkowych, aby pomóc MŚP w ukierunkowaniu się na prowadzenie ekologicznej polityki zatrudnienia i zapewnianie ekologicznych innowacji i produkcji.

Eurodeputowani wzywają również Komisję do wspierania na poziomie europejskim badań w zakresie miejsc pracy w przyszłości, by zapobiegać zwolnieniom ze względów ekonomicznych i utrzymać miejsca pracy w UE.

- **O ilu miejscach pracy mówimy?**

Zgodnie ze sprawozdaniem Greenpeace, na całym świecie jest ok. 8 mln ekologicznych miejsc pracy, a **José Manuel Barroso** powiedział w swoim wystąpieniu dotyczącym stanu

Unii, że do 2020 r. będzie w UE 3 mln stanowisk dla „zielonych kołnierzyków”. Dotychczas najwięcej takich miejsc pracy powstało w Niemczech – 250 000.

„Przy wyraźnym zaangażowaniu politycznym i odpowiednich decyzjach, moglibyśmy zacząć wykorzystywać potencjał zielonych miejsc pracy od zaraz. Podczas gdy niektóre państwa członkowskie mają już dziesięcioletnie doświadczenie, to inne kraje, takie jak Hiszpania czy Wielka Brytania, rozpoczynają zmiany teraz”, mówiła eurodeputowana **Elisabeth Schroedter**. „Przekształcenie w ekologiczne miejsca pracy będzie oznaczać nie tylko nowe specjalistyczne miejsca pracy, lecz również takie same możliwości tworzenia stanowisk dla pracowników średnio i nisko wykwalifikowanych.”

8. PRAWA KOBIET / RÓWNOUPRAWNIENIE - Rola kobiet w starzejącym się społeczeństwie

W przyjętej rezolucji eurodeputowani wzywają państwa członkowskie do wprowadzenia środków pozytywnej dyskryminacji celem poprawy poziomu życia starszych kobiet, włącznie z wprowadzeniem płatnego urlopu dla opiekunów. Państwa członkowskie powinny również przeprowadzić kampanie dla podniesienia świadomości o podstawowej roli w społeczeństwie, jaką pełnią osoby starsze.

Kobiety żyją dłużej niż mężczyźni i z tego względu są tradycyjnie w większym stopniu zagrożone ubóstwem i ograniczonymi świadczeniami emerytalnymi – co dotyczy w szczególności kobiet po 65. roku życia, które często otrzymują świadczenia emerytalne pokrywające zaledwie minimum socjalne. Parlament Europejski jest zdania, że potrzebna jest wszechstronna polityka wspierania opiekunów nieformalnych, z których większość to kobiety, obejmująca ich status, świadczenia oraz prawa w zakresie ubezpieczeń społecznych, świadczenie im usług społecznych oraz usług wsparcia, dostępność profesjonalnych usług opieki, itp.

Parlament Europejski wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia nowych typów urlopów umożliwiających odbycie płatnego urlopu opiekuńczego innego niż urlop wychowawczy i propagowanie równego rozdziału nieodpłatnej opieki pomiędzy kobiety i mężczyzn, ponieważ konieczność podjęcia opieki niezinstytucjonalizowanej ogranicza osobie opiekującej się możliwości pracy poza domem. Parlament uważa, że w tym kontekście jedną z metod ograniczenia ubóstwa wśród starszych kobiet jest wspieranie organizacji pracy, na przykład pracy w niepełnym wymiarze godzin i dzielenia etatu, co umożliwi elastyczne formy pracy; podkreśla jednak w tym kontekście, że prawa pracownicze pracowników o elastycznym zatrudnieniu muszą być takie same jak pracowników zatrudnionych w pełnym wymiarze godzin. Eurodeputowani przypominają, że aby zrealizować cele strategii UE 2020 w zakresie zatrudnienia, należy walczyć z bezrobociem wśród kobiet w starszym wieku.

Parlament Europejski zwraca się do państw członkowskich z wnioskiem o opracowanie mechanizmów gwarantujących akumulację praw emerytalnych nawet w okresie, gdy poziom dochodów osoby sprawującej opiekę jest przejściowo niższy z uwagi na pełnienie obowiązków opiekuna, co dotyczy głównie kobiet. Ponadto Parlament wzywa Komisję do uruchomienia badania na temat różnego wpływu, jaki mają systemy emerytalne w państwach członkowskich na kobiety i mężczyzn.

- **Prawo do podstawowych usług dla każdego**

Eurodeputowani stwierdzają, że każdy mężczyzna i każda kobieta w UE musi mieć prawo do odpowiedniej opieki socjalnej i zdrowotnej wysokiej jakości, dostępnej za przystępną cenę zgodnie ze swoimi specyficznymi potrzebami i preferencjami. Wzywają Komisję do zaproponowania dyrektywy w sprawie podstawowych usług, która uwzględniać będzie warunki krajowe. Ponadto eurodeputowani podkreślają, że kobiety w starszym wieku znajdują się w szczególnie trudnej sytuacji i zwraca się do Komisji o rozważenie wprowadzenia systemu, w którym wszyscy mężczyźni i wszystkie kobiety w UE uzyskają prawo do podstawowego wynagrodzenia uzależnionego od poziomu życia w danym państwie członkowskim. Parlament Europejski wzywa również Komisję do sprzyjania przyznawaniu środków wspólnotowych na projekty skierowane m. in. do kobiet samotnych i starszych znajdujących się w trudnej sytuacji socjalnej. Parlament wzywa również do jak najszybszego przyjęcia dyrektywy antydyskryminacyjnej (ze względu na wiek).

Eurodeputowani zwrócili się do Komisji o opracowanie do końca 2011 r. programu działania obejmującego:

- zbadanie potrzeby przeznaczenia większej liczby zasobów na badania naukowe w dziedzinie starzenia się,
- środki gwarantujące wysoką jakość opieki oraz jakość warunków pracy opiekunów,
- zmiany pozwalające na poprawę spójności w dziedzinie ubezpieczeń społecznych, w tym systemów emerytalnych, urlopów opiekuńczych oraz możliwości pracy w niepełnym wymiarze godzin,
- zorientowane na problematykę płci pojęcie chorób związanych z wiekiem oraz środki na rzecz ich maksymalnie skutecznego uznawania i leczenia,
- roczną sprawozdawczość – opartą na zasadach zapisanych w Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej i przygotowywaną przez Agencję Praw Podstawowych na szczeblu instytucjonalnym i agencje krajowe w państwach członkowskich – w dziedzinie naruszania praw osób starszych oraz środków podejmowanych na szczeblu UE i krajowym w celu zniesienia bezpośredniej i ukrytej dyskryminacji,
- nielegislacyjne środki walki z dyskryminacją ze względu na wiek, takie jak kampanie informacyjne;
- włączanie do głównego nurtu polityki problematyki migrantów w starszym wieku oraz lesbijek, gejų, biseksualistów i transgentrystów;

- środki wspierające solidarność międzypokoleniową, takie jak plany wsparcia dla kobiet opiekujących się wnukami podczas nieobecności rodziców, którzy pracują zawodowo;
- środki na rzecz korzystania z wiedzy i doświadczenia zawodowego osób starszych, na przykład poprzez powoływanie stowarzyszeń zrzeszających osoby starsze udzielające porad osobom poszukującym pracy,
- wymianę najlepszych praktyk;

„Starzenie się jest bardzo często postrzegane w społeczeństwie jako obciążenie. Jednakże, starzejący się ludzie również wzbogacają społeczeństwo: starzejący się ludzie dbają o nasze dzieci, stanowią źródło wiedzy w miejscu pracy i w społeczeństwie a także starzejące się społeczeństwo jest bardzo ważne dla konsumentów”, powiedział sprawozdawca **Sirpa Pietikänen** (EPP, Finlandia).

Sprawozdanie posła Pietikänenego zostało przyjęte stosunkiem głosów: 562 za, 78 przeciw, przy 29 głosach wstrzymujących się.

9. PRAWA KOBIEC / RÓWNOUPRAWNIENIE - Posłowie nawołują do ustanowienia roku walki z przemocą wobec kobiet

W ciągu najbliższych pięciu lat powinien zostać wprowadzony europejski rok walki z przemocą wobec kobiet. Pod oświadczeniem pisemnym wzywającym Komisję Europejską do jego ustanowienia podpisało się 369 posłów.

Przemocy fizycznej w dorosłym życiu doświadczą od 20 do 25% kobiet, a ponad 10% pada ofiarą przemocy seksualnej. Przemoc wobec kobiet jest główną przeszkodą dla równości kobiet i mężczyzn, a także najbardziej powszechnym naruszeniem praw człowieka.

Parlament Europejski niejednokrotnie wzywał do wprowadzenia europejskiego roku walki z przemocą wobec kobiet, np. przy okazji przyjmowania rezolucji w sprawie równości kobiet i mężczyzn w 2009 r.

10. PRAWA CZŁOWIEKA W IRANIE - Parlament Europejski potępia karę śmierci dla Sakineh Mohamadi Ashtiani

Otwierając pierwszą po wakacyjnej przerwie sesję plenarną Parlamentu Europejskiego w Strasburgu przewodniczący Jerzy Buzek zaapelował do władz Iranu o cofnięcie wyroków wydanych na Sakineh Mohhamadi Ashtiani.

"Pragnę zwrócić uwagę na przypadek Pani Sakineh Mohhamadi Ashtiani skazanej w Iranie na karę śmierci. Zgodnie z naszymi informacjami obecnie apelację tego wyroku rozpatruje Sąd

Najwyższy. Pani Ashtiani została ostatnio dodatkowo skazana na 99 batów za rzekome upublicznienie jej fotografii w europejskich gazetach", powiedział Jerzy Buzek. Przewodniczący Parlamentu Europejskiego wezwał władze Iranu do cofnięcia obu wyroków i rozpatrzenia przypadku Pani Ashtiani w sposób przejrzysty i uczciwy. "Przypominam, że Parlament Europejski sprzeciwia się stosowaniu kary śmierci, bez względu na okoliczności", zakończył Jerzy Buzek.

Parlament Europejski stanowczo potępił skazanie Sakineh Mohamadi Asztiani na śmierć przez ukamienowanie. Posłowie ze wszystkich grup politycznych uważają, że niezależnie od okoliczności nic nie uzasadnia wyroku śmierci przez ukamienowanie i nic nie pozwala go zaakceptować. Parlament wezwał władze Iranu do uchylecia wyroków skazujących Sakineh Mohamadi Asztiani oraz do gruntownego zbadania jej sprawy.

W rezolucji przyjętej jednomyślnie w środę, posłowie wzywają także rząd irański do ponownego rozpatrzenia sprawy Zahry Bahrami, niezwłocznego przyznania jej dostępu do pomocy prawnej i wsparcia konsularnego oraz zwolnienia jej lub zapewnienia uczciwego procesu sądowego. Posłowie apelują też do rządu Iranu o wstrzymanie egzekucji osiemnastoletniego Ebrahima Hamidiego.

- **Zakazać kary śmierci**

Posłowie wzywają parlament Iranu do przyjęcia przepisów zakazujących kary śmierci przez ukamienowanie. Parlament Europejski wyraża głębokie rozgoryczenie faktem, że Iran, podobnie jak Afganistan, Somalia, Arabia Saudyjska, Sudan i Nigeria, należy do bardzo nielicznej grupy państw, gdzie nadal stosuje się tę okrutną i nieludzką karę. Iranu powinien wprowadzić moratorium na wykonywanie kary śmierci do czasu jej całkowitego zniesienia. Parlament sprzeciwia się uznawaniu za przestępstwo odbywanych za obopólną zgodą stosunków seksualnych między osobami dorosłymi i wzywa władze Iranu, by przestały uznawać za przestępstwo „cudzołóstwo” i homoseksualizm.

- **Uwolnić obrońców praw człowieka**

Parlament Europejski wzywa władze Iranu do natychmiastowego zwolnienia wszystkich osób przetrzymywanych ze względu na udział w pokojowych manifestacjach i korzystających z przysługującego im podstawowego prawa człowieka do wolności wypowiedzi. Posłowie ponowili apel o uniewinnienie siedmiu przywódców bahaizmu.

Parlament apeluje o opracowanie dodatkowych środków w ramach europejskiego instrumentu na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie, aby czynnie chronić irańskich obrońców praw człowieka. Wzywa również do rozszerzenia obecnej listy osób i organizacji objętych zakazem wjazdu na terytorium UE i zamrożeniem aktywów o osoby odpowiedzialne za łamanie praw człowieka, represje i ograniczanie wolności w Iranie.

Rezolucja została przyjęta jednomyślnie stosunkiem głosów (za/przeciw/wstrzymujących się): 663/0/19.

Sakineh Mohammadi Asztiani, oskarżona w 2006 roku o to, że po śmierci męża dwukrotnie utrzymywała pozamałżeńskie związki seksualne, została skazana na 99 uderzeń biczem, a karę wykonano w tym samym roku. Została również oskarżona o współudział w zamordowaniu męża, a następnie oczyszczona z zarzutów, po czym oskarżona o cudzołóstwo w czasie trwania związku małżeńskiego i skazana na ukamienowanie.

Zahra Bahrami, która udała się do Iranu w celu odwiedzenia rodziny, została aresztowana po protestach w dniu święta Aszury 27 grudnia 2009 r. i zmuszona do przyznania się na antenie telewizyjnej do stawianych jej zarzutów. Nie umożliwiono jej nigdy kontaktu z międzynarodowymi organizacjami praw człowieka, ani władzami holenderskimi.

Osiemnastoletni Ebrahim Hammadi został skazany w sierpniu 2010 r. na karę śmierci za „sodomię”, której miał się dopuścić w wieku zaledwie 16 lat, przy czym twierdzi, że przyznanie się do winy zostało wymuszone torturami.

11. PRAWA CZŁOWIEKA - Parlament Europejski uczcił minutą ciszy pamięć Angello Vasallo

Parlament Europejski uczcił minutą ciszy pamięć Angello Vasallo, burmistrza włoskiego miasta Pollica zamordowanego w niedzielę przez włoską mafię.

„Pan Vasallo zwalczał infiltrację zorganizowanej przestępczości w jego mieście. Był wspaniałym człowiekiem, właściwie rozumiał się z mieszkańcami” - powiedział przewodniczący **Jerzy Buzek** i poprosił parlamentarzystów o uczczenie jego pamięci minutą ciszy.

12. SPRAWY GOSPODARCZE I WALUTOWE – Parlament Europejski uzgadnia zmiany regulacji dotyczących sektora finansowego UE

Kryzys finansowy i gospodarczy wykazał, że lekkomyślne praktyki banków i innych instytucji finansowych mogą nieść ze sobą poważne i kosztowne konsekwencje dla europejskiej gospodarki oraz samych Europejczyków. Skuteczniejszy nadzór nad europejskimi rynkami finansowymi jest priorytetem Parlamentu; 2 września PE sukcesem zakończył negocjacje z Komisją Europejską i rządami państw członkowskich w sprawie przyszłego kształtu nadzoru finansowego w Europie.

Uzgodniono strukturę składającą się z nowej **Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (ESRB)** oraz trzech **europejskich organów nadzoru (ESA)** zajmujących się **bankami, przedsiębiorstwami ubezpieczeniowymi i towarzystwami ubezpieczeń emerytalnych oraz papierami wartościowymi i rynkami.**

ESRB będzie analizować ryzyko makroekonomiczne, tj. ryzyko zagrażające stabilności systemu finansowego, natomiast ESA skupią się na wykrywaniu zagrożeń stabilności poszczególnych sektorów, takich jak sektor bankowy czy ubezpieczeniowy.

Głównym punktem negocjacji były kompetencje ESA w zakresie dyktowania instytucjom finansowym określonego działania w przypadkach wykrycia zagrożeń stabilności. Niektóre rządy UE opowiadały się za silniejszą rolą krajowych organów regulacyjnych, lecz Parlament ochronił kompetencje ESA w tej dziedzinie. Niemniej jednak to rządy państw członkowskich ogłaszają „sytuację nadzwyczajną”, chociaż Parlament Europejski ma formalne prawo do wystąpienia z wnioskiem w tej sprawie.

Poniżej przedstawiono kluczowe kwestie proponowane przez posłów do PE, które ostatecznie uzgodniono w wyniku negocjacji:

Europejska Rada ds. Ryzyka Systemowego (ESRB), będąca podstawą nowego systemu, będzie miała **szerszy zakres umiejętności i kompetencji.**

Przewodniczący ESRB będzie **regularnie, z zachowaniem poufności, dzielił się informacjami ze starszymi stażem posłami do PE** zajmującymi się problematyką gospodarczą.

Europejskie organy nadzoru będą mogły podejmować decyzje **mające bezpośrednie zastosowanie do poszczególnych instytucji finansowych** w przypadkach wyraźnego łamania prawa lub braku jego stosowania oraz w przypadkach braku porozumienia organów krajowych.

ESA będą mogły czasowo **zakazać stosowania szkodliwych praktyk finansowych** lub sprzedaży produktów objętych konkretnym prawodawstwem finansowym, **albo też ograniczyć ich stosowanie czy sprzedaż.** Dotyczy to także sytuacji nadzwyczajnych.

Parlament uznaje, że rynki finansowe w UE są ściśle ze sobą powiązane, w związku z czym wiele dużych instytucji finansowych prowadzi działalność w różnych państwach członkowskich. Dlatego w negocjacjach w sprawie wniosków Komisji z września 2009 r. posłowie do PE domagali się przyznania szerszych uprawnień nowym europejskim organom nadzoru.

Rządy niektórych państw członkowskich sprzeciwiały się takiemu rozwiązaniu i wołały zachować kompetencje krajowych organów nadzorczych. Po długich negocjacjach zwyciężyło stanowisko Parlamentu.

Wynegocjowane porozumienie musi jeszcze zostać formalnie zatwierdzone przez przedstawicieli rządów państw członkowskich UE. Parlament Europejski będzie głosował nad tym porozumieniem podczas sesji plenarnej w dniach 20–23 września.

13. BUDŻET - Finansowanie i funkcjonowanie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji

Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (w skrócie „EFG”) został ustanowiony przez Unię Europejską w celu łagodzenia negatywnego wpływu globalizacji na pracowników będących ofiarami zwolnień grupowych oraz aby okazać solidarność z nimi. W ten sposób Unia chce wspierać ponowne znalezienie pracy przez tych pracowników i programy reintegracji z rynkiem pracy adresowane do konkretnych osób. EFG dysponuje maksymalną kwotą 500 mln EUR rocznie, pochodzącą z marginesu dostępnego w ramach ogólnego pułapu wydatków z poprzedniego roku lub z anulowanych środków na zobowiązania z poprzednich dwóch lat, z wyłączeniem anulowanych środków na zobowiązania dotyczących działu 1b ram finansowych. EFG utworzono jako elastyczny, specjalny instrument wsparcia, który miał szybciej i skuteczniej pomagać w reintegracji z rynkiem pracy pracowników zwolnionych w wyniku zmian w światowych kierunkach handlu. Wartość dodana EFG jako instrumentu polityki społecznej Unii Europejskiej tkwi w widocznym, specyficznym, odpowiednio ukierunkowanym i doraźnym charakterze wsparcia finansowego, jakie zapewnia ten fundusz zindywidualizowanym programom przekwalifikowania zawodowego i reintegracji z rynkiem pracy pracowników będących ofiarami zwolnień grupowych w sektorach lub regionach borykających się z trudnościami ekonomicznymi i społecznymi.

W przyjętej przez Parlament Europejski rezolucji eurodeputowani domagają się przyspieszenia procedur uruchamiania środków z EFG oraz przekształcenia tego instrumentu w stały instrument wsparcia aktywnych działań na rzecz szukania pracy.

Parlament jest zdania, że wzrost liczby wniosków o wsparcie ze strony EFG oraz utrudnienia w stosowaniu procedury uruchamiania środków i procedury wykonania wymagają szybkiego wprowadzenia zmian do przepisów proceduralnych i budżetowych. Eurodeputowani podkreślają, że Komisja powinna lepiej informować o EFG i zwiększyć jego widoczność w państwach członkowskich i wśród potencjalnych beneficjentów.

Z ww. względów Parlament Europejski wezwał Komisję do przesunięcia przedstawienia swojej śródkresowej oceny na dzień 30 czerwca 2011 r. i do jednoczesnego przedstawienia wniosku w sprawie przeglądu rozporządzenia ustanawiającego EFG w celu zaradzenia

najbardziej rażącym niedociągnięciem funduszu przed końcem obecnych wieloletnich ram finansowych. Eurodeputowani wezwali Komisję Europejską, aby oceniła w swoim śródkresowym przeglądzie przyznane wkłady pod kątem poniższych aspektów ilościowych:

- a) wskaźnik sukcesu osiągniętego w zakresie reintegracji oraz ocena podnoszenia kwalifikacji beneficjentów,
- b) porównawcza analiza środków finansowanych w odpowiedzi na każdy wniosek o wsparcie z EFG i wyników w oparciu o reintegrację,
- c) poszanowanie wymogu niedyskryminowania ze względu na sytuacje zwolnionych pracowników wynikające z ich umów oraz w odniesieniu do pracowników korzystających z prawa do swobodnego przemieszczania się w UE;
- d) zasady konsultacji społecznych mające zastosowanie lub nie podczas przygotowywania wniosków i kontrola ich wcielania w życie;
- e) wpływ EFG na sieć beneficjentów i na małe i średnie przedsiębiorstwa potencjalnie dotknięte planem zwolnień i których pracownicy mogliby skorzystać ze wsparcia z funduszu,
- f) analiza konsekwencji różnych wniosków o wsparcie z EFG pod względem krajowej instytucji odpowiedzialnej za zarządzanie nimi,
- g) wpływ wkładów z EFG z podziałem na grupy wiekowe w krajach członkowskich i w sektorach korzystających ze wsparcia.

Eurodeputowani podkreślają, że czas niezbędny do uruchomienia EFG można by skrócić o połowę, jeśli opracuje się i przyjmie następujące środki:

- a) państwa członkowskie powinny przygotowywać wnioski o uruchomienie EFG tuż po ogłoszeniu zamiaru zwolnienia grupowego, a nie dopiero jak ono nastąpi,
- b) Komisja powinna poinformować państwa członkowskie, że mogą składać wnioski już w dniu spełnienia kryteriów interwencji,
- c) należy udostępnić wszystkie środki zapewniające szybką i pogłębioną komunikację z państwami członkowskimi zaangażowanymi w ten proces,
- d) składanie przez państwa członkowskie wniosków w ich języku i w jednym z języków roboczych instytucji europejskich umożliwiłoby działowi Komisji odpowiedzialnemu za ich ocenę bezzwłoczne zajęcie się nimi,
- e) Komisja powinna dysponować niezbędnymi zasobami ludzkimi i technicznymi, z poszanowaniem zasad neutralności budżetowej, tak aby skutecznie i szybko rozpatrywać wnioski złożone przez państwa członkowskie,
- f) Komisja powinna podejmować decyzje w sprawie uruchomienia EFG w przeciągu 3-4 miesięcy od otrzymania od państw członkowskich wniosków i wszystkich niezbędnych informacji; w przypadku gdy ocena wniosku miałaby zabrać więcej niż 4 miesiące, Komisja powinna jak najszybciej poinformować o tym PE oraz przedstawić mu przyczyny takiego opóźnienia;

Parlament Europejski zwraca się do Komisji o dostarczenie państwom członkowskich szeregu wytycznych w sprawie koncepcji i stosowania wniosków o finansowanie z EFG w celu

przyspieszenia procedur składania wniosków i osiągnięcia między zainteresowanymi stronami szerokiego konsensu w sprawie strategii, jaką należy zastosować, i środków, jakie należy przyjąć, aby zapewnić skuteczne ponowne wejście pracowników na rynek pracy.

Parlament wzywa państwa członkowskie do przyspieszenia procedury poprzez wstępne finansowanie środków, które powinno rozpoczynać się w dniu złożenia wniosku, tak aby wykorzystać maksymalnie okres stosowania EFG z korzyścią dla zainteresowanych pracowników.

W końcu Parlament podkreśla, że **przekształcenie obecnych środków EFG w stały instrument wsparcia aktywnych działań na rzecz szukania pracy** odzwierciedliłoby polityczną wolę utworzenia europejskiego filaru społecznego uzupełniającego politykę społeczną państw członkowskich i zdolnego odnowić europejskie podejście do szkolenia zawodowego. W tym kontekście wskazuje, że EFG powinien pozostać odrębny w swoich celach od EFS i europejskich programów kształcenia ustawicznego, ponieważ EFG skupia się na waloryzacji zdolności każdego wspieranego pracownika, a nie na zaspokajaniu potrzeb przedsiębiorstw lub świadczeniu usług horyzontalnych dla instytucji kształcenia.

14. HANDEL ZEWNĘTRZNY / MIĘDZYNARODOWY - Porozumienie o wolnym handlu UE-Korea: PE przyjął poprawki, głosowanie końcowe w październiku

Parlament Europejski przyjął poprawki dotyczące środków ochronnych towarzyszących nowemu porozumieniu o wolnym handlu z Koreą Południową. Głosowanie końcowe nad tekstem zostało jednak odłożone do października, aby umożliwić negocjatorom wypracowanie porozumienia z Radą, które pozwoli przyjąć propozycję w pierwszym czytaniu.

Klauzule ochronne pozwolą UE czasowo zawieszać redukcje stawek celnych lub podnosić je do poprzednich poziomów, jeśli ich obniżanie groziłoby nadmiernym zwiększeniem importu z Korei Południowej, który mógłby wyrządzić "poważną szkodę" europejskim producentom.

- **Prawo do wnioskowania o wszczęcie postępowania**

Z wnioskiem o wszczęcie postępowania wyjaśniającego czy istnieje uzasadnienie dla wprowadzenia środka ochronnego wystąpić będzie mógł rząd państwa członkowskiego, Komisja Europejska, Wewnętrzna Grupa Doradcza UE-Korea, a także zgodnie z poprawkami przyjętymi przez posłów - Parlament Europejski lub stowarzyszenia reprezentujące co najmniej 25% branży.

Jeśli zwiększony import stanowi zagrożenie dla gałęzi gospodarki w jednym lub więcej państw członkowskich, ale nie Unii Europejskiej jako całości, Komisja w drodze wyjątku

może zezwolić na zastosowanie środka ochronnego w odniesieniu do jednego lub wybranych krajów dotkniętych skutkami nadmiernego importu.

- **Przemysł motoryzacyjny**

Posłowie domagają się wprowadzenia systemu monitorowania rynku motoryzacyjnego, gdyż to właśnie ten sektor i branże z nim współpracujące najbardziej odczuwają zwiększoną presję konkurencyjną po wejściu w życie porozumienia o wolnym handlu.

Obie propozycje przeforsowane przez Parlament dotyczące możliwości regionalnego zastosowania środka ochronnego oraz prawa do zainicjowania postępowania przez Parlament Europejski będą jeszcze musiały zostać zatwierdzone przez Radę. Dlatego głosowanie nad całością dokumentu odłożono do października.

Dzisiejsze głosowanie dotyczyło poprawek do przepisów wprowadzających środki ochronne towarzyszące porozumieniu o wolnym handlu. Parlament ma w tym zakresie uprawnienia do współdecydowania. Samo porozumienie o wolnym handlu, stanowiące formalnie odrębną umowę międzynarodową, zostanie prawdopodobnie zatwierdzone przez Radę 10 września. Aby weszło w życie potrzebna będzie zgoda Parlamentu Europejskiego, nad którą posłowie zagłosują w listopadzie.

15. INFORMACJE - Europosłowie popierają „europejską sferę publiczną” w dziedzinie komunikacji

W jaki sposób nowe technologie komunikacyjne mogą przyczynić się do pobudzenia debaty na tematy europejskie? Jaką rolę mogą odegrać media społecznościowe względem młodych wyborców? To tylko niektóre kwestie poruszone w rezolucji w sprawie dziennikarstwa i nowych mediów, przyjętej przez Parlament Europejski. Celem ogólnym jest znalezienie sposobów zwiększenia zaangażowania obywateli europejskich w debaty dotyczące kwestii europejskich.

Istnieje potrzeba zmniejszenia „dystansu między UE a jej obywatelami. Polityka i komunikacja to dwie strony medalu. W związku z tym problem powstaje wówczas, gdy komunikacja poświęcona polityce nie jest właściwa. To w tym kontekście UE stoi w obliczu największego wyzwania” – mówi rezolucja oparta na sprawozdaniu duńskiego liberała **Mortena Løkkegaard**.

- **Nadawcy publiczni, rządy, UE**

Zgodnie z tą rezolucją na krajowych nadawcach publicznych spoczywa odpowiedzialność za informowanie o UE i nadawcy ci powinni wyznaczyć ambitne cele, wspierane przez

dziennikarzy akredytowanych przy Unii Europejskiej. W dokumencie zwrócono uwagę, że posłowie są niezmiernie zaniepokojeni malejącą liczbą dziennikarzy akredytowanych przy instytucjach UE.

Europosłowie wzywają państwa UE do mianowania wyspecjalizowanego urzędnika do spraw europejskich, odpowiedzialnego za wyjaśnianie implikacji europejskich strategii politycznych. Ponadto ich zdaniem partie polityczne powinny w swoich programach przykładać większą wagę do kwestii europejskich.

Europosłowie domagają się również większego zaangażowania posłów do parlamentów krajowych w politykę europejską (na przykład za pośrednictwem mediów strumieniowych) oraz wzywają uniwersytety do włączenia tematyki UE do wszystkich programów nauczania.

Europosłowie spojrzeli również na własne podwórko i stwierdzili, że internetowy kanał EuroParlTV powinien być nadal rozwijany i zostać lepiej zintegrowany ze strategią internetową Parlamentu. Domagają się oni również większej ilości środków dla biur informacyjnych UE w całym bloku.

- **Rola mediów społecznościowych**

Europosłowie dostrzegają „ogromny potencjał” mediów społecznościowych, takich jak Facebook, twitter, MySpace i blogi, w docieraniu do ludzi młodych, ostrzegli jednak, że „nie można zawsze zagwarantować ich wiarygodności jako źródeł” oraz że mogą „doprowadzić do poważnych przypadków łamania dziennikarskiej etyki zawodowej”. Podkreślili „znaczenie opracowania kodeksu etyki mającego zastosowanie do nowych mediów”.

Po głosowaniu poseł M. Løkkegaard powiedział: „Urzednicy służby publicznej i politycy powinni przejść wewnętrzne szkolenie, aby nabyć umiejętności potrzebne do informowania opinii publicznej i komunikacji z nią. Musimy przyrzeć się nowym sposobom, polegającym na zatrudnianiu doświadczonych specjalistów w dziedzinie mediów, którzy wykonywaliby te zadania. Media społecznościowe pokazały, że są znakomitym sposobem komunikacji poprzez danie opinii publicznej szansy na spojrzenie za kulisy. Jest to dla obywateli najłatwiejszy sposób bezpośredniego rozmawiania i debatowania z osobami podejmującymi decyzje”.

Opracowała:
dr Magdalena Skulimowska¹

¹ Na podstawie debat podczas sesji PE i informacji prasowych PE.